

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserter) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 184.

V Ljubljani, v soboto 12. avgusta 1893.

Letnik XXI.

Mednarodni shod socijalistov.

V državi, kjer vlada največja politična svoboda, na lepi švicarski zemlji zbrali so se dne 6. avgusta zastopniki socijalistov raznih narodov na mednarodni socijalistični shod, da poročajo o svojem delovanju ter se posvetujejo o svojih namerah za prihodnost. V večjem številu zastopani so nemški, francoski, ruski, belgijski, angleški, avstrijski in italijanski socijalisti; tudi druge manjše dežele imajo svoje zastopnike; poleg Slovanov Rusov navzočih je več Bolgarov in Čehov. Sploh se mora priznati, da je udeležba na shodu prav mnogoštevilna. Ni čuda! Vabilo na shod je posebno vabljivo in prikupno: Zatirani iz vseh delov sveta, od vseh narodov, pridite na shod! Ljudje brez pravice, katerih nikjer ne poslušajo, pridite na shod, tukaj našli bote tudi vi svoje pravice! — Za zatirane, zlasti za nezadovoljnije je to vabilo premamljivo, da bi se mu ne odzvali v mnogem številu s svojo navzočnostjo.

Na shodu socijalistov črtale so se poteze za „prihodnjo državo“, v kateri bodo socijalisti neomejeni gospodarji.

Poteze te niso lepe, kakšna bo še-le podoba, in kakšna še-le — stvar sama, „prihodnja država“!

Res se je govorilo, da smo vsi ljudje jednaki, da ni med stanovi nobenega razločka, res se je odpravljala vojska in ž njo silna vojaška bremena, res je bil na dnevnem redu osemurni delavnik, res se je slikala „prihodnja država“ kot dežela, kjer se cedi mleko in med, toda žal, pota vanjo tudi socijalisti v Curihu niso našli, na potu vanjo so zašli na razpotja, razprli so se in razšli.

Tudi na tem shodu se je pokazalo, kar smo že večkrat opazovali, da so tudi socijalisti ločeni na več strani, vzlasti ste močni dve stranki; prva bi raji danes kakor jutri udarila z revolucijo na dan, druga pa je opreznija, posluhuje se zakonitih

sredstev, pridobiva pomočke in čas ter čaka za svoje namene ugodnega trenutka.

Te dve stranki sta se zbrali tudi v Curihu v ime bratoljubja, a bila je to le karikatura bratoljubja. Zbrali so se v ime svobode, a stranka socijalistov zaprla je vrata na shod pred anarhisti ter jim ni dovolila pristopa k zborovanju. Prišli so v Curih v ime enakosti, a prvi so bili v zborovališču kakor izvoljeni, drugi na cesti kakor zavrženi. Družili so se v pripravah v ime bratovstva, a ljubezen bratovsko so si skazovali v prvih sejah s prepiri, grožnjami, pestmi in palicami, socijalistično bratovstvo je še-le tedaj bilo zadovoljno, ko so se anarhisti vrženi na cesto ločili od socijalistov ter sklicali v naglici poseben shod anarhistov, kjer sedaj nasprotujejo vsemu, kar se sklepa na shodu socijalistov.

Res lepa bo ta „prihodnja država“, kjer bo smel vsakdo delati, kar bo hotel, kjer ne bo nobene vlade, kjer bo vsak sam svoj gospodar! To se vidi že na shodu socijalistov, kjer odločuje le — pest!

Niso se socijalistom izpolnile želje, da bi odstranili postavne vladarje, že kličejo: *Per eat di nastija Babel-Liebknecht!* ter s tem sami najjasneje spričujejo, da brez vladarja ne gre na svetu, ker v kratkem času svojega življenja izredila si je že tudi socijalna demokracija svoje vladarje!

Pač pa je nekaj značilnega na tem shodu. Narodnost ne dela med socijalisti nobenega razločka! O vsakem predmetu se narodi posvetujejo v svojem jeziku in skupno odajajo svoje glasove. V narodnem oziru dovoljuje vsakemu svojo pravico. In uprav to daje socijalistiškemu gibanju važen pomen, to množi njih vpliv in njih moč.

Kak napredek v tem oziru pri socijalistih, ako to stvar primerjamo z razmerami v naši državi. Pri nas se vse bije ob narodno lice, in najboljše moči ubijajo se v borbah za narodne pravice, ki se pri ljudeh zdrave pameti umevajo same ob sebi. Čim močnejši je narod, tem prevzetnejše jaha svojega narodnega nebrzdnega meza ter tlači slabotnejše narode, ki se seveda kakor črv zvijajo in branijo smrti!

Najnovejši pojavi od strani Nemcev in Madjarov v naši državi so zato najboljši dokazi. In s tem se slabi moč posameznih narodov, peša moč države, nezadovoljni pa se tirajo iz moderne države, ki jim v imenu slovesno zajamčene enakopravnosti odreka vsaktero pravico, v socijalno demokracijo, ki jih v ime bratoljubja in enakosti in svobode izsesava in stiska.

Tu je torišča dovolj za najhvaležnejše delo, za krščanski socijalizem, kakoršnega oznanja sedanjemu svetu Leon XIII., papež!

Javno življenje je treba prekvasiti z življenja polnimi idejami krščanskimi, tedaj bodo države zopet oživele, tedaj bo posameznik prišel do svojih pravice, tedaj pa bo tudi za vselej odzvonilo sibilnim glasovom, s katerimi socijalistični vodniki-zavodniki vabijo nesrečne nezadovoljne ljudi pod svoj prapor, pod katerim bi se borilo človeštvo le v svojo pogubo!

Spomini na poljski katol. shod.

(Dalje.)

Nejasnost pojmov.

Pri Poljaki se, žal, večkrat opaža, da pri poštenem mišljenju večkrat manjka volje in stanovitnosti in vsled tega v verskih stvareh odločuje le čuvstvo in se kaže pomanjkanje prepričanja. Večkrat tako živimo, kakor bi nam vera ne nakla-

LISTEK.

Pantheon.

Arabeske. Napisal Josip Jaklič.

VIII. Erato, Calliope in Melpomene.

Razgovarjali smo se mnogo o književnosti, prešetali in presodili vse literarne smeri, a zjediniti se nismo mogli, katera da bode prevladala v bodočnosti. Jeden je mislil, da naturalizem, drugi zopet idealizem, tretji — — toda kdo bi našteval vsa različna mnenja!

Našli so se mej nami celó zagovorniki dekadistov. — — Polagoma smo se pričeli razhajati, kakor je navada pri čajevih večerih. Naposled odšel sem tudi jaz.

Domov prišedši vlegel sem se na posteljo; a zaspati nisem mogel. Različne misli — z večine malenkostne — so mi rojile po glavi. Mislil sem na vse, ali prav za prav mislil nisem ničesar. Poslušal sem hripavo petje iz gostilne se vračajočih veselih družb, čul sem, kako je ura v bližnjem zvoniku bila dvanajst, eno, dve — — Na bližnjih dvoriščih so se že oglašali petelini — — Potem pa ne vem več, kako in kaj. Najbrže sem zaspal. A to ni bil miren, dobrodejen sen; glava mi je bila težka kakor v magnetičkem spanju.

Znašel sem se v mali zakajeni, neznani kavarni. — Bilo je vse drugače, nego pri nas na Slo-

venskem. Ljudje so imeli sicer iste vsakdanje obraze, a obleka jim je bila priprostejša in priročnejša, nego jo nosimo mi. Govorili so sicer rodni naš jezik, a zdel se mi je krepkejši, blagozvočnejši, nego sicer.

Začuden sem ogledal ljudi pri sosednih mizah in tudi oni so me motrili po strani. Po steni razobešenih je bilo nekaj časnikov; a pred mano ni ležal nobeden. . . . Poleg mene sedel je suhoten, dolg človek, mirno pušil cigareto za cigareto in gledal oblačke sivkastega dima, kako se zvijajo in izginjajo v zraku. Mala rudečkasta čepica na glavi in na prsih trobojnica z napisom „Zapodia“ pričali sta, da je dijak-visokošolec.

Ogovoril sem ga. Razgovarjala sva se o vsakdanjih stvareh. Zvedel sem mimogrede, da sedim v kavarni „Kozoglav“ na trgu ljubljanskem, da se tu shajajo večinoma meščani in deloma tudi slušatelji slovenskega vseučilišča. Vse to me je iznenadilo. Vedel nisem doslej za nikako kavarno „Kozoglav“ in tudi o slovenskem vseučilišču znal sem le toliko, da je to starodavna pobožna želja, ki plesni v zaprašenem zapisniku shoda slovenskih državnih in deželnih poslancev že leta in leta, ako ga niso morebiti že snedli molji in drugi mrčes. . . .

Zvedel sem nadalje tudi še, da živim v letu 128. nove ére, to je od takrat, ko je divjala zadnja vojska na zemlji, in sicer, da je ravno 16. dan meseca svečana.

Tedaj pa sem pričel slutiti, da se je moj duh v spanju ločil od telesa ter da je odstranil neprozorni zastor, ki nam zagrinja prihodnost. Spomnil pa sem se tudi, da sem se na večer dne 15. svečana leta 1893 po Kristusovem rojstvu razgovarjali o slovstvu v bodočnosti. Hotel sem tedaj iz verodostojnega vira poučiti se o tej stvari in obrnil sem se do svojega sosedu visokošolecu z vprašanjem: „Kako procvita dandanes književnost? — Mnoga opravila odvrčala so me, da se že leta in leta nisem utegnil pečati s slovstvom.“

„Da, da, to se Vam vidi. Vi govorite še slovensčino prav kot pred kacími 150 leti, v dobi Levstikovi, Erjavčevi. . . .“

Tedaj pa si nisem mogel kaj, da bi mu ne razodel, kako čudovito naključje da me je zaneslo semkaj. No, čudil se ni ravno mnogo. Počasno si je zvil novo cigareto, potem pa odvrnil:

„Kako procvita književnost? — Kot po navadi. Mi imamo znanstveno in leposlovno literaturo. Beltristika pa se zopet deli v prozo in poezijo. Proza, to so n. pr. krojaški in drugi računi, slaba spričevala, pisma od doma, če so v njih samo dolge pridige in nič denarja. Glavna vrsta poezije pa so nakaznice in ljubavna pisma, doktorske diplome itd.“

„Oprostite, tako nisem mislil. . . Vprašati sem Vas hotel, kaka literaturna smer vlada dandanes, naturalizem, idealizem, decadence ali pa morebiti celó kaj drugega; nadalje tudi, kake oblike so naj-

dala dolžnosti, da spolnujemo cerkvena zapovedi, kakor bi ne bila pokorščina cerkvi naša dolžnost, kakor bi nam bilo, kakor protestantom dovoljeno razsojati, kaj smemo storiti, kaj pa ne.

Bodisi, da si nikdar dobro ne prevdarimo svojih nazorov in pojmov, bodisi, da jih ne znamo spraviti v soglasje, toliko je gotovo, da v naših sreih gojimo taka čuvstva in prepričanja, ki se ne vjemajo in se logično naravnost izključujejo. Nahaja se žalibog pogosto in to ne le pri lajkih, temveč celo pri duhovnikih tako katoličanstvo, ki moli Boga, poleg tega pa kadi tudi hudiču in ki sedi na dveh sedežih.

Priporočujoč se Materi Božji in upajoč na vstajenje Poljske bili bi pripravljene dovoliti, da je namesto papeža Garibaldi poglavar nove zaveze.

Neodločnost.

Poleg te nejasnosti pojmov je pa naše srce prenehko, preveč odjenjuje in popušča, hudemu gleda skozi prste in mu celo podaje roko. Mi mislimo, da to storimo iz srčne dobrote in zaradi ljubelega miru, v resnici pa le zato, ker se bojimo truda in boja, katerega često prouzroča odkritosrčnost, brez katerega pa zmsga in resnica ni mogoča, temveč le navidezni mir, navidezna sloga, mamilna moč in omamljeno življenje. Našemu značaju manjka poguma; ne upamo se ustavljati, nimamo poguma, da bi rekli ne; nimamo poguma, da bi povedali, da je kak človek škodljiv; ne upamo se odločno obsoditi hudobnih tendencij in napačnih nauk. Koliko je nam to pomanjkanje poguma že škodovalo v političnem življenju, je znano; varujmo se, da nam ne bode ravno tako škodovalo v verskem in cerkvenem življenju.

Prirojena je pa nam tudi neka sumljivost, če škof pokara kacega duhovnika, mi navadno poredno potegnemo z duhovnikom. On mora imeti prav, kajti škof je njegov predstojnik, in vsak predstojnik je pa nezanesljiv in sumljiv. To je žalostna dedščina prednikov naših, ki so se tako bali absolutum dominiuma kraljevega, da so z liberum veto uničili kralja in kraljestvo.

Nič ne storimo, četudi smo navdušeni in bi radi kaj storili. Za to nam manjka odločnosti in stanovitosti. Sprva se kake stvari prav goreče lotimo, kakor v pesmi Dziady deklica svoj sklep omenja sprva vsak čas, vsako uro, pozneje vsak mesec, nazadnje vsako leto o Veliki noči. Dobra je človeška narava, posebno naša. Vsled tega storimo mnogo dobrih sklepov tudi v našem verskem življenju in jih začnemo izvajati, pa gorečnost poneha in stvar se pozabi. To lenarjenje, to opuščanje napravlja v našem političnem življenju morda več hudega, kakor resnični grehi; v verskem življenju, ki pa zadeva ob narodno, pa ravno tako.

S popolno pravico poprašuje P. Kalinka, če bi vsaka cerkev, vsaka župnija v tako imenovanih zopet pridobljenih pokrajinah ne bi bila le trdnjava za vero, temveč tudi za poljstvo, ko bi je ne bili opustili ustanoviti jo. Ko bi bile te župnije mnogo-

številne in goste, bi te pokrajine bile drugačne, kakor so. V novejšem času imeli smo izvrstne in katoliške namene; omenimo le Heceľovo „warovnia Krzyža“ (križevska trdnjava), ali vse je šlo po vodi. Da bi ta katoliški škod bil plodoviteji, da bi vsaj držali, kar bodemo sklenili.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. avgusta.

Dvojezični napisi v Pragi. Nemškim listom ni po volji, da so Čehi začeli zahtevati, da se napravijo dvojezični napisi v vseh nemških mestih, kjer so češke manjšine. Izgovarjajo se, da to ne gre, ker so razmere drugod drugačne. Praga je glavno mesto dvojezične dežele, torej mora imeti dvojezične napise. Poleg tega je pa treba pomisliti, da mesta Toplice, Liberce itd. še nikdar niso imela čeških napisov, v Pragi so pa bili dvojezični napisi že od nekdaj. Na prvi pogled se pa vidi vsa neosnovanost takega zatrevanja. Češko namestništvo se sklicuje v svojem ukazu na član XIX. osnovnih zakonov. In kdor je kdaj čital ta član, vé, da se v njem ne dela nobena razlika mej glavnimi in drugimi mesti. Tudi se ustavni zakoni niso zato izdali, da se morda utrdi kaka prejšnja navada, temveč da se razmere sploh po njih vravnajo. Če torej član XIX. velja gledé na napise ulic, mora veljati povsod, brez ozira na to, če so napisi kdaj že bili vravnani v smislu tega člana ali pa ne.

Dr. Gregr in dr. Masaryk. Mladočehi bi najraje videli, da se znana aféra mej dr. Gregrom in dr. Masarykom kar pozabi. Na svojem shodu so se nekda najbolj jezili čez dr. Šromoto in ga obsojevali, da je vso stvar spravil v javnost in po časopisih mu očitajo obrekovanje. Dr. Šromota je pa na to pisal mladočeškemu odboru pismo, v katerem mu očita, da je njega sodil, ko ga niti ni zaslišal. Posebno juristi bi bili morali vedeti, da to ne gre. Dr. Šromota potem ponavlja, da je vse res, kar je trdil. Če Mladočehi morejo, naj pa dokažejo, da ni res vse, kar so pisali „Moravski Listy“ o pretenju policijskega ravnatelja Stejskala zastran kronsstadtskih slavnosti. Dokažejo naj, da se ni dr. Gregr opravičil s pismom pri namestniku, ko je vendar on sam to priznal. Rekó naj, da ni resnica, da je namestnik se izrekel, Mladočehi so pripravljene celó roko poljubiti. Mari ni Masaryk naročil prof. Tilšerju, da njegov pogovor z namestnikom sporoči dr. Gregru. Dr. Šromota nadalje pravi, da on od Mladočehov ni pričakoval, da bodo priznali resnico, temveč je že naprej dobro vedel, da bodo poskusili vso stvar potlačiti. Globoko so pali Mladočehi, ko opravičujejo svojega vodjo s tem, da tajé dokazane in deloma že priznane stvari. Seveda mladočeški listi tudi to pismo proglašajo za obrekovanje.

Zagrebski mestni zbor. Večina zagrebskega mestnega zbora je v zadregi, ker ni opozicije v zbornici. Rešiti ne more onih predlogov, za ka-

tere je treba dvetretjinske večine in navzočnosti treh četrtin mestnih odbornikov. Tako se sedaj ne more dovoliti kanalizacija. Kakor se pa govori, je večina naročila županu, da naj le začne z deli. Mestni zbor boče pa pozneje pritrđil dovršenim delom. Da opozicija ne bode mogla dalje delati sitnosti, bode pa jeseni deželni zbor sklenil zakon, da zagrebski mestni zbor vse lahko sklene z navadno večino, če je le polovica odbornikov navzočih. V deželnem zboru ima vladna stranka večino in torej lahko stori, kar hoče.

Naredba o mažarskem vojaškem jeziku nikakor ni zadovoljila Mažarov. Jeden komitatski zastop se je že izrekel proti njej, ker Mažarom premalo dovoljuje. Mažari zahtevajo, da bodi njihov jezik popolnoma enakopraven z nemščino, to jo, da postane tudi poveljstveni jezik in sploh uradni jezik v ogerskih polkih, ne pa le občevalni jezik za občevanje z ogerskimi uradi. Vidi se torej, da nobenega niso zadovoljili s tem, da so mažarsčini dali večje pravice, temveč le vzbudili pri Mažarih še večje poželjenje.

Narodnostno vprašanje na Ogerskem.

Celó mej Mažari se že dobé ljudje, ki spoznavajo, da ni pravo, da se zatirajo nemažarske narodnosti. Časopis „Egyetértés“ je bil poslal k rumunski konferenci svojega poročevalca dr. Janesa. Ta poročevalac v svojem listu hvali rumunske vodje, da niso hujskači, temveč resni možje, ki se odlikujejo z vstrajnostjo, previdnostjo in odločnostjo, kateri utegnejo v ugodnih razmerah doseči, kar želé. Dr. Janesa priporoča sporazumljenje Mažarov z drugimi ogerskimi narodnostmi. Posilno mažarovanje je nepotrebno in nemogoče. Glavna napaka sedanjih vlad je, da nočejo priznati, da je na Ogerskem kako narodno vprašanje. Ta dopisnik misli, da je vsekako potrebno, da se Mažari sporazumijo z drugimi narodnostmi. Po njegovem mnenju je to sporazumljenje tudi mogoče, le resno ga je treba hoteti. Prvenstvo Mažarov je že dovolj utrjeno, da se zatorej Mažarom ni treba bati razvoja drugih narodnostij. Zal, da je takih množ, kakor je dr. Janeso, še malo mej Mažari.

Srbska skupščina in židje. Redka sicer, pa jako dvomljiva čast je doletela srbske skupščinarje. Ves Izrael jim póje slavo. Dosedaj pač niso židovski listi tako pohvalno omenjali srbske skupščine. Kaj je pa sedaj storila tako junaškega? V Paračinu imajo moravski židje tovarno za sukno. Tovarni se je dovolilo carine prosto uvažanje surovin. Poslanec Dimović je pa tako postopanje grajal in malo mahnil po židih. Proti njemu so se pa vzdignali najboljši srbski parlamentarci, kakor profesor narodnega prava na veliki šoli, dr. Vesnić, Katić, Milan Gjurjić, in pa še nekateri ministri. Vsi so obsojali Dimovićevo postopanje za netaktno in neparlamentarno. Nobenega pa ni bilo, ki bi se bil potegnil za Dimovića. To je seveda faktum, ki je vreden.

(Dalje v prilogi.)

bolj priljubljene, roman, črtice — — in v vezani besedi sonet, gazela . . . ?“

„Ah, tako! Umejem; spominjam se, da sem se nekda o tem učil v kulturni zgodovini. No, vidite, mi dandanes pišemo romane tako, da so ob enem naturalistiški, idealistični ali kar hočete. Vi me ne umejete? Stvar je kaj priprosta: pravih romanov sedaj nimamo več, kot n. pr. tudi pečenke ne poznamo. Dandanes hranimo se i fiziško i duševno samo z ekstrakti. To je vspeh modernega napredka! Glejte, tu imam najnovejši roman, ki je še le danes izšel.“ Pri tem mi je podal listič tiskane papirja.

Zvedavo sem pričel čitati:

„Brez ljubavi“. Socijalen roman. Napisal Ivan Vrbnik. Izdala „The International Company of the Roman Extract — Edinborough“. Opus 15.647.

I. pogl.: Letovišče, park, 16letna gospica z mamá, star, bogat bankir zaljubljen.

II. Bankir na kosilu pri svétniku. Oče zadolžen, menjice. Snubitev, kreg, jok. Zaroka jedina rešitev, tedaj zaroka.

III. Nesrečna. Ples. Mlad častnik. Seznanita se. Ljubavna pisma.

IV. Grad. Častnik kot góst. Ljubovanje se nadaljuje.

V. Bankir zasači. Revolver. Častnik ranjen.

VI. Domači prepir. Oba nesrečna.

VII. Častnik okreva. Beg.

VIII. Škandal. Bankir obupan. Se ustrelil.

IX. Častnik zapravi premoženje, se polagoma izneveri in zapusti.

X. Neznosna bédá. Obup. Otroka usmrti.

XI. Kaznilnica.

XII. Svobodna. Moralična propast.

(Vse pravice pridržane.)

„Kako Vam ugaja le-ta najnovejši umotvor najboljšega in najplodovitejšega našega romanciera? Superbe, kaj? Kaka plastika, in slog! — Nedošežen!“

Bil sem osupel in nisem znal, kaj bi odvrnil.

„Tako pišemo romane dandanes in ni se nam treba prepirati, je-li naturalizem ali idealizem bolj opravičen. Žalibog, pa se občinstvo dandanes za roman ne zanima več dosti. Čita mnogo rajši ostali dve pesniški obliki, kateri imamo. . .“

„In te sta? — Sonet . . .“

„Ah, kaj še ne vse! Vezane besede sploh ne poznamo več. To sta „inserirat“ in „dnevna novica“. Tedaj pa bi se bil skoro zvrnil vznak.

„Inserirat in dnevna novica pesniški obliki?“

„Vi ste presenečeni, se čudite? In vendar je tako. Jaz ljubim inserate in dnevne novice jako; nadomeščajo nam ob enem i lirsko i dramatsko pesništvo. Ni-li n. pr. sledeči inserat: „Ljubi Leander! Pričakuj me pod lipo na dogovorjenem kraju. Tisoč poljubov od vedno tvoje Hero.“, najlepša ero-

tiška pesem? — Ali recimo, da sem, — „sit venia verbo“, — lačen in žejen, ter imam le malo denarja v žepu. Ob takih prilikah sem otožen, in kako mi razvedri duhá inserat: „Najokusnejše mesene klobase s kislim zeljem (Ekstrakt Aemona) po deset borov pri N. N., Poljanska cesta“, ali: „Sveže plzensko po osem novičev pri I. I., Stari trg. Di-jakom na upanje.“? — Taki glasovi prillegajo se sentimentalnemu sreću. — In „dnevni dogodki“? To so Vam vendar lakoniško kratek odsvit tragi-komedije človeške.

Roman je res skoro nepotreben. Čitajte n. pr. v današnjem „Slovencu“ (bil je seveda petkrat večji, nego dandanes) inserat: „X., blagajnik delniškega društva „Le Coq“, — Q., operna pevka, poročena.“ Dalje mej dnevnimi novicami: „Senzačen dogodek se širi po mestu. Soproga svétnika Y., mati treh otrok, ubežala je z nekim igralcem.“ In zatem: „Sinoči ustrelil se je blagajnik Z. Motiv je sicer neznan, sodi pa se, da je zaradi razkošnega življenja svoje soproge poneveril večjo svoto in da so mu prišli na sled.“

In sedaj si mislite, da so X., Y. in Z. jedna ter ista oseba, napravite si v duhu potrebno logično zvezo in različne episode, in pred seboj imate najkrasnejši roman ali pa žaloigro, kakor Vam ravno bolj ugaja.

Da, da, inserat in dnevna novica sta najkrasnejša slovstvena plodova, ker nas ne zabavata samo

da ga s pohvalo zabeležijo vsi židovski listi, posebno sedaj, ko skoro po vseh evropskih zbornicah že imajo protisemitske stranke. Nam se seveda zdi, da tudi Srbi ne bodo dolgo tako navdušeni za žide.

Dupasova aféra. Vse govori v Parizu o Dupasovi aféri. S svojo knjigo je Dupas zopet osvežil spomin na Panamo. Zdaj se govori o podkupljenih poslancih, o Artonu, ki jih je podkupoval. Karol Lesseps se je te dni izjavil, da on ne veruje, da bi bil Arton res vse tiste poslance podkupil, o katerih se trdi, da jih je. Mnogo denarja je najbrž za-se obdržal. In v tem utegne pač Lesseps nekoliko prav imeti. Arton ni bil najpoštenjši človek in kontrolovati ga pa nobeden ni mogel. Posebno hudo je z Dupasovo knjigo prizadet Andrieux, ki je poprej najbolj razkrival panamske sleparije. On se sedaj izgovarja s tem, da že to dokazuje, da je tolikokrat v zbornici glasoval proti Panami, da ni bil podkupljen. Dupas je le jezen nánj, ker je enkétni komisiji bil označil njegovo misijo v Londonu in tako indirektno pripomogel, da so ga odstavili. Zaradi tega ga črni v knjigi. — Bivši pravosodni minister Bougeois oporeka, da bi on bil dal Dupasu kako povelje, da naj Artona nikar ne prime.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna VIII. velika skupščina dne 26. julija 1893
v Sezani na Krasu.

VI.

36. Postojina: Moška podružnica: Anton Dietrich, trgovec, Rihard Šeber, tiskar, nadžupan M. Vičič.

37. Sv. Ivan pri Trstu: Ivan Mar. Vatovec, trgovec, Anton Trobec, posestnik.

38. Pivska v Št. Petru: Fran Groznik, vikar, Fran Križaj, veletrgovec.

39. Mokronog: Anton Zlogar, pooblaščenec.

40. Prem: Peter Cebin, učitelj.

41. Ljubljana: Sentjakobsko-Trnovska ženska podružnica: gospe Fil. Zupančič-eva, Helena Vidmar-jeva, Nežika Udovčeva, J. Praprotnik-ova.

42. Dornberško-Prvaška ženska podružnica: Gospe Josipina Bizjak, Amalija Jelšek.

43. Trst: Ženska podružnica: gospici Josipina Delkin, Marica Nadlišek, učiteljici. Pooblaščenec Ivan Nabrgoj, državni poslanec.

44. Kamenik: Ženska podružnica: Ljudevit Stiasny, pooblaščenec.

45. Komen: Adolf Harmel, dekan, Josip Kovarčič, župan.

46. Podgrad v Istri: Slavoj Jenko, deželni poslanec, Ante Štemberger, župnik.

47. Brdski sodnijski okraj: Janko Krsnik, deželni poslanec i graščak, Andrej Novak, posestnik v Trojanah.

48. Idrija: Ženska podružnica: prvomestnica Dragotina Lapajne.

49. Prva ljubljanska podružnica: Ivan Gogala, c. k. notar, Gustav Pirc, tajnik kmetijske družbe.

50. Mestna ženska podružnica v Ljubljani: Dr. Andr. Ferjančič, državni poslanec in gospa Fil. Zupančič-eva, pooblaščenca.

51. Priblaves in okolica: Stefan Bayer, Filip Kandut, Peter Markovič.

52. Tolmin: Moška podružnica: Ivan Krajnik, učitelj.

53. Tolmin: Ženska podružnica: Ivan Krajnik, Andrej Gabršček, pooblaščenca.

54. Kranj: Moška podružnica: Ciril Pirc, posestnik in trgovec, Radoslav Hočevnar, Fran Omersa, trgovinske zbornice svetnik.

55. Kostanjevica: Ivan Hribar, pooblaščenec.

56. Črnomelj: Ženska podružnica: Lovro Perko, mestni učitelj.

57. Črnomelj: Moška podružnica: Lovro Perko, mestni učitelj.

58. Teharje: Dragotin Hribar, tiskar.

59. Rečica: Dr. Jos. Vošnjak, pooblaščenec.

60. Ormož: Moška podružnica: Josip Zelenik, veleposestnik, pooblaščenec.

61. Črna: Anton Žlogar, pooblaščenec.

62. Gorica: Ženska podružnica: Marija Kanceler, Irma Fabijani, Antonija Drufa, Josipina Blažon, Marija Kos.

63. Šiška: Anton Koblar, arhivar.

64. Pliberk: Filip Kandut, občinski tajnik in pooblaščenec za Mihaela Hanina in Andreja Kuharja, posestnika.

65. Višnja Gora-Zatičina: I. Pirnat, c. k. notar.

66. Ajdovščina: Moška podružnica: Ivan Dugulin, župnik.

67. Trst: Moška podružnica: Matko Mandić, deželni poslanec, dr. Gustav Gregorin, odvetnik, dr. Karol Glaser, profesor, dr. Matej Pretnar, odvetnik.

68. Gornji Grad: I. Rodošek.

69. Briska podružnica: Josip Mašera, vikarij.

70. Dornberg-Prvačina-Gradišče: Jos. Poljšak, župnik, Jos. Orel, I. Tušar.

71. Rožek na Koroškem: Jožef Paul p. d. Rutar, veleposestnik, Peter Markovič, slikar.

72. Sent. Jurij na južni železnici: Ženska podružnica: Dr. Dragotin Treo, odvetn. kandidat.

73. Ribnica na Dolenjskem: Dr. Drag. Treo pooblaščenec.

74. Kranj: Ženska podružnica: gospica Pavla Omersa, veletrgovčeva hči.

75. Libeliče na Koroškem: Filip Kandut, občinski tajnik.

76. Ptuj: Josip Zelenik, načelnik okrajnega zastopa in veleposestnik.

77. Poljanska Dolina: Ivan Čebašek, pooblaščenec.

78. Vrhnika: Moška podružnica: Dr. Vošnjak, pooblaščenec, dr. Janko Marovt.

79. Trnovo-Iirska Bistrica: Dekan Iv. Vesel, notar Janko Rahne, I. Tomšič.

80. Cerklje na Gorenjskem: Župan Vavken, gospica Vavken-ova, Radoslav Hočevnar.

81. Kobarid: Miha Strukelj, pooblaščenec.

82. Metlika: Anton Zlogar, pooblaščenec.

83. Celje: Dr. Treo, Dragotin Hribar.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. avgusta.

(Ob priliki rojstnega dne presvetlega cesarja) bo letos dne 18. t. m. ob 8. uri slovesna sv. maša za vojake v ljubljanski „Zvezdi“.

(Odlikovanje) C. g. Matej Tavčar, župnik v Komendi, je imenovan kn. šk. duhovnim svetnikom.

(Dar „Glasbeni Matici“) C. kr. ministerstvo za uk in bogočastje je poklonilo „Glasbeni Matici“ jeden izvod, muzikalnih del cesarjev Ferdinanda III., Leopolda I. in Jožefa I. (prvi in drugi zvezek), za kar izrekamo tem potom iskreno zahvalo. Ti jako obsežni in zanimivi knjigi spominjajoč na našega Gallusa sta vsem prijateljem glasbe na ogled pri predsedniku društva.

(S Trsata.) Bivšega generala frančiškanskega o. Bernardina a Porto Romantino je zadel mrtvoud.

(Gasilnim društvom) je kranjski deželni odbor dovolil sledeče podpore: Prostovoljni požarni brambi v Ljubljani 300 gld., prostovoljni požarni brambi v Postojini 220 gld., prostovoljnimi požarnimi brambam na Jesenicah, v Žužemberku in Bohinjski Bistrici po 200 gld., prostovoljnimi požarnimi brambam na Studencu, v Kranju, Kranjski Gori, Mengšu, Šmartnu pri Litiji, Radovljici, Zagorju na Notranjskem, Kamniku, v Dolu, Novem Mestu in Dolenji Šiški po 150 gld., prostovoljni požarni brambi v Kočevju 130 gld., v Krškem 120 gld., prostovoljnimi požarnimi brambam v Skofji Loki, na Velikem Otoku, Dovjem, Litiji, Mokronogu, Dolenji vasi pri Ribnici, Dolenji Vasi pri Cerknici, Planini, Trebnjem, Dolenjem Logatcu, Št. Vidu pri Ljubljani, na Bledu, v Begunjah, na Viču, v Vipavi in na Bavniku po 100 gld., prostovoljnimi požarnimi brambam v Domžalah, Horjulu, Trzinu, Št. Vidu pri Zatičini in Št. Vidu pri Vipavi po 80 gld., prostovoljnimi požarnimi brambam na Baki, v St. Jarneju, Borovnici in Kočevski Reki po 60 gld., prostovoljni požarni brambi v Radečah pri Zidanem Mostu 50 gld., prostovoljnimi požarnimi brambam v Polhovem Gradcu, Gradcu, Moroveu, na Vrhniki in Toplicah po 50 gld., prostovoljni požarni brambi na Verdu 30 gld. Nadalje je deželni odbor dovolil v ognjegasilne nameně občini Zagrac 100 gld., občini Trzin 50 gld. in kranjski zvezi požarnih bramb 500 gld. Vkupe znašajo podpore 6342 gld.

(V Trbojah) se je vršila v sredo dne 9. avg. lepa slavnost: slovesno so pripeli zlati zaslužni križec s krono spoštovanemu občanu gosp. Jožefu Keršiču, načelniku cestnega odbora kranjskega.

temveč nam tudi koristita. „Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci“, ali kako je že pél svoje dni Quintus Horatius Flaccus?“

„Da, res je: „Omne tulit punctum““

Dalje nisem prišel s svojim citatom. Vzbudil sem se na postelji. Skozi odprto okno zasijalo mi je solnce ravno v obraz. Začuden zrl sem na žareče koló, ki odseva tako čuden rod, kot je človeški.

Pot v Rim.

(Dalje.)

Ko smo prišli, občudovaje lepo raván in krasne oljke, nazaj k Porciunkuli, smo v neki gostilni obedovali. Okoli pol ure popoldne nas je vlekel hla-pon v Ankono. V zadnje mesto smo prišli ob 5 uri 53 minut popoldne. Mnogo prej, nego smo zagledali Ankono, smo prišli k morju ter se precěj daleč tik njega vozili.

Ravno pred solnčnim zahodom smo dospeli v Ankono. S kolodvora smo šli na visok grič. Odtod smo občudovali morskó planjavo, v katero se je zgubljalo zlato solnce. Okoli 9¹/₂ ure v noči smo šli na kolodvor, da nas hla-pon odpelje v Loreto.

Ob 11. uri 40 minut je „lucek“ z nami odpihal na mesto, kjer stoji sv. hišica Matere Božje.

Ko smo najlepše prepevali slovenske pesmi, začne konduktér vpiti: „Loreto! Loreto!“ Stopimo iz vozov ter gremo skozi postajo. Tu je bilo vse polno fíjakerjev. In kako so bili nadležni! J eden nas je vlekel sém, drugi tja. Dobro, da nas niso raztrgali. Za četrť ure smo se pripeljali po lepi široki cesti v trg. Nemudoma smo šli počivat. Drugi dan smo se zgodaj zbrali v velikanski loretski cerkvi, v kateri stoji od 10. decembra 1294 hišica blažene Device Marije. Mašniki so opravili sv. mašo, a romarji pristopili k mizi Gospodovi.

Ogledali smo si velikansko cerkev in posebno še sveto hišico. Prepričali smo se, da je ravno tako dolga, široka in visoka, kakor kapelica na Trsatu. Prej je ta hišica stala 3 leta in 7 mesecev na Trsatu. Ko smo še nekoliko pomolili, smo jo udarili na postajo. Ob 8. uri 50 minut smo se odpeljali zopet v Ankono in odtod v Bolonjo.

V to lepo mesto smo prišli ob 10. uri zvečer. Nekateri romarji so se ob dveh zjutraj odpeljali dalje, nekaj nas je pa prenočilo v Bolonji.

Ostali smo v majhni krčmi blizu kolodvora. Postrežba je bila dobra in še precěj po ceni. Komaj smo se usedli k mizi, so bili že pri nas trije slepi muzikantje.

Imeli so gosli in gitaro. Kako lepo in vbrano so igrali! Na željo nekega slovenskega romarja so

igrali laško himno. To so ti hitro igrali, da je jela kar kri vreti.

Po večerji nas je peljal mlad, ljubeznjiv mladenič v spalnice. Kar zagledamo na hodniku v kotu doprni kip. Na vprašanje, kdo je to, mi odgovori: „To je Garibaldi, naš svetnik!“ Oho, sem si mislil, ako je ta rovar tvoj svetnik, si daleč. Hitro smuknem v odkazano mi sobico, ter se uležem k počitku.

Drugi dan smo pogledali krasno mesto. Posebno pozornost smo obrnili na cerkev sv. Katarine. V njej počiva sv. Katarina Bolonjska. Kar osupnjeni smo bili, ko smo stopili v kapelico, v kateri počiva truplo te velike svetnice. Na lepo okrašenem stolu sedi dragoceno oblečena sv. Katarina. Obraz, roke in noge niso zakrite. Na glavi ima krasno krono, v desni roki drži križ, leva pa počiva na kolenu. Obraz, roke in noge so počrnele, ustne so rudečkaste. Meso je na njej dobro ohranjeno, dasi je umrla pred 480 leti. Ko smo jo ogledovali, se nam je zdelo, kakor da živi in hoče z nami govoriti.

Zeló zadovoljni in veseli, da smo videli to veliko svetnico, smo šli na postajo. Kmalu prižvižga hla-pon ter nas odpelje v Padovo. Vozili smo se po krasni ravani, obsejani z raznim žitom ter obdani z murvami in trtami.

Okoli 3. ure smo dospeli v Padovo. S kolodvora smo se peljali naravnost v cerkev sv. Antona.

V ta namen je ob 10. uri dopoldne daroval preč. gosp. dekan Mežnarec v ozaljšani trbojski cerkvi sv. mašo. Udeležila se je domača šolska mladina, slavljenec v spremstvu zastopnika c. kr. deželne vlade, gosp. okrajnega glavarja Gstettenhoferja in deželnega glavarja gosp. Detele, več sosednje duhovščine, okr. šolska nadzornika gg. prof. Levec in vodja Zumer, več odlične gospode, pa veliko vernikov. Po sv. maši spregovori preč. gosp. dekan Mežnarec nekaj krasnih besed. Cesarstvo odlikovanje, pravi, zlati križec s krono, ki se izročja trbojskemu občanu, hrani prav lepe nauke za vse. V govoru omenja gospod dekan, kako častimo in molimo sv. križ, znamenje odrešenja, kako nosimo udano in voljno vse križe in težave, da si prislužimo zlato minljivo krono nebeško. Na to se poda šolska mladina v okrašeno šolsko poslopje; za njo pa slavljenec, povabljeni gostje in drugi občani. Po kratkem nagovoru, omenjajoč odlikovančevih zaslug pri zemljiški cenilni komisiji, kot mnogoletni bivši župan in sedaj kot občinski odbornik, kot načelnik cestnega odbora kranjskega pri zgradbi čirčiške ceste in smledskega mostu čez Savo, pripne gosp. okr. glavar zlati zaslužni križec s krono g. Jožefu Keršiču na prsi z željo, da bi odlikovanec dolgo nosil to znamenje cesarske milosti. Slavljenec se zahvali gosp. okr. glavarju za ta znak cesarske ljubezni in ga prosi, da blagovoli sporočiti njegovo zahvalo na najvišje mesto. Gosp. deželni glavar pozdravi odlikovanca kot starega prijatelja ter omenja, da je v slavljenecu odlikovan častiti kmetski stan. Kranjski dekan preč. g. Mežnarec, pozdravlja odlikovanca v imenu kranjske dekanije, pravi, da se je slavljenec vedno ravnal po starem geslu: „Vse za vero, dom, cesarja“, se je vselej kazal pravega katoličana, bil vedno prijatelj duhovščini, kar spričuje zlasti ta okoliščina, da je danes toliko duhovščine navzoče. Ko je še domači gosp. učitelj v imenu šole g. J. Keršiča kot načelnika kraj. šol. sveta pozdravil, povabi odlikovanec vse povabljenе goste, svetno gosposko, duhovščino in kmetske zastopnike na svoj dom. Do 70 gostov se je zbralo na njegovem domačem vrtu. Gosp. slavljenecu želimo, da vživa mnogo let to cesarsko odlikovanje.

(Iz Amerike) poroča „Amer. Slovenec“, da se je 22. julija ponesrečil v Toweru Minn. v rudniku slovenski rojak Nikolaj Rozman, doma iz Radovice pri Metliki. Naravnaval je namreč tir za vozove, ki so odvažali rudo iz jame. Kar prileti težko obložen voz, ga pahne po tiru in mu zmečka obe nogi. Prenesli so ga v bolnišnico, kjer je še tisti dan umrl. — Ravno tam so zopet odpustili nekaj rudarjev, dela jih sedaj le še okoli tisoč rudarjev, kakih 200 jih bodo bajé do zime še odslavili. Sedaj torej ne kaže hoditi v Ameriko. — Bogoslovec slovenski, g. Vit. Hribar, je bil 29. julija v Clevelandu posvečen za mašnika ter je 30. julija obhajal novo mašo v češki cerkvi Marije Lurške na Buoad-Way.

(Dvojezični ulični napisi.) Odločba praškega namestništva, da se imajo odpraviti dvojezični na-

Najprej smo si ogledali zaklad sv. Antona, velikega čudodelnika. Videli smo njegov jezik, prst, čeljust, lasse in obleko. Videli smo tudi tri trne iz krone Jezusove, mnogo relikvij raznih svetnikov in pa krasne darove. Tudi ta zaklad je hotela laška vlada ugrabiti, a uprli so se jej meščanje. Vsled tega je morala odstopiti od svojega namena.

Potem smo občudovali velikansko cerkev. Ta krasna hiša božja ima 7 velikih kupol, dva visoka in več manjših stolpov. Cerkev je dolga 95 metrov, široka 34 metrov, visoka 37 metrov.

Na levi strani je kapela sv. Antona. V njeni sredini je oltar, v katerem počiva svetnik. Kapelica je polna obljubnih tabel. Na stenah je kaj mojstersko v kamnu napravljenih devet največjih čudežev velikega Padovanca.

Ko smo se goreče priporočili sv. Antonu, smo obiskali cerkev sv. Justine. Ta cerkev presega po velikosti cerkev sv. Antona. Dolga je 111 metrov. Zidana je v podobi križa, v pravilnem renesanskem slogu. Iznad nje molí 8 kupol in visok zvonik. V glavnem oltarju počiva sv. Justina. Na levi strani od velikega oltarja se hrani telo sv. Lukeža, na desni pa sv. apostelna Matije. V tej cerkvi počiva še mnogo mučencev, mej njimi tudi sv. Prodocim, prvi padovanski škof.

(Dalje sledi.)

pisi v Pragi utegne naposled še vladi sitnosti delati. Vsi češki listi pišejo, da morajo češke manjšine po nemških mestih zahtevati, da se napravijo tudi češki napisi, tako tudi Čehi na Dunaju. To vendar ni mogoče, da bi član 19. osnovnih zakonov veljal le za češke kraje za nemške pa ne. Čehi iz Duheova obrnili so se brzojavno na namestništvo, da nemudoma ukaže v Duheovu napraviti tudi češke napise.

(Iz pod Ostrovca.) „Slovenec“ je prinesel v št. 180. vest, da se spet kolera razširja. Naj priobčim slučaj katerega priča sem bil. Osmega t. m. sem potoval v Celje. Na postaji „Pragersko“ je iz železniških vozov izstopilo mnogo delavcev iz Italije, vračajočih se z Ogerskega domov. Kolikor sem zvedel bili so ti ljudje na delu v Mármaros Sziget-u, tedaj blizu Gališke meje. Uže na Pragarskem je bilo enemu delavcu silno hudo; le težko so ga tovariši spravili v železniški voz. Ko se peljemo proti Celju stopi k nam konduktér rekoč „enemu Italijanu je tako hudo, da bode težko živ v Celju se pripeljal“. Nikdo ni slutil, ali vsaj povedalo se ni, da je bil ta delavec bohen na koleri. V Celju ga kmalu v bolnišnico prepeljejo, kjer je umrl 9. t. m. zgodaj. Zdravniki so izrekli da je umrl za pravo azijsko kolero.

(V vođu je skočil) sinoči ob 10. uri v Ljubljani ob St. peterskem nabrežju J. Križaj, nekdanj mizar v parnem mlinu, star 65 let. Vzrok samomoru je baje bolezen in zmešanost. Odnegli so ga v mrtvašnico k sv. Krištofu.

(Dalmatinske novice.) Dne 6. t. m. je umrl bivši provincijal pokrajine sv. Jeronima in dosedanji definator in kustos kotorskega samostana. Blagi pokojnik, katerega je škoda celi provinciji, je rojen iz Starega grada. — Čudno očitjanje se sliši češče v zadnjem času. Italijanaši, katerih nekateri kaj glasno imenujejo Italijo svojo domovino, očitajo Starčeviću in njegovi stranki, da je proti vladi in vladarski hiši. Raje naj sebe poboljšajo. — V Nevesinju je strela zadela več častnikov, ki so skupaj stali. Jednega je ubila, več jih je ranila. — „Smotra“, srbski list, se jezi nad „Narodnimi novinami“, ker so se malo zadele ob Srbe. „K. Dalm.“ pravi, da bo mažaronski list gotovo postal sedaj radikalnejši, nadejajoč se — sprave. Zmešnjava je po mnenju tega lista že zdaj in bo še vedno večja. — Vinogradi letos prav dobro kažejo, po nekaterih krajih bo vina nenavadno mnogo; lov na sardele in korale se je tudi dobro obnesel. — V „Kat. Dalm.“ zadnjem broju je jako pikra kritika „istorije srpske crkve od episkopa Nikanora Ružičića. U Zagrebu 1893“. Presijajni gospod pravoslavni škof se je v tej knjigi jako nesrečno izkazal. Zabavljice proti katol. cerkvi in Hrvatom so čudovito predrzne. Pisatelj pravi na pr.: „Hrvatje so v svojem fanatizmu do katolištva in papeža nadkrilili poslednji čas celó Španjolce, ki so vstvarili papeške inkvizicije in presegli so vse druge katoliške narode, če tudi razven njihovih duhovnikov ne vedó ničesar, kaj in kako molijo v cerkvi.“ Dalje pravi: „Vsa gorenja Panonija, sedanja ožja Hrvaška s Slavonijo, Istro in Dalmacijo je srbska last. Od jadranskega do črnega morja, od Grške do Karpatov in belega morja sega srbska domovina, razdeljena na brezbrojno malih deželic. Sedanji Hrvatje in Slavonci so podložniki mažarski, Dubrovnik je srbski, ker je še dandanes gospodujoča narodnost srbska.“ Potemtakem res ni mogoče, da bi se Hrvatje udali tako preslepljenim srbskim sorojakom in lahko umevamo, da je nasprotje mej obema strankama od dne do dne silnejše.

(La liturgia slava con particolare riflesso all' Istria, studio di Giov. Pesante.) Pod tem naslovom je izdal znani nasprotnik slavenske liturgije kanonik Pesante v Poreču pri G. Coanu 175 strani broječo knjžico, koder skuša pobijati spis preč. g. dr. Fr. Volarića o tej zadevi. Zanimivo je, da knjigo oglašja glasilo isterskih liberalcev, menda vsaj ne iz posebne skrbi za cerkev.

(„Hrvatski učitelj“.) hrvatski pedagogični list sta že najtopleje priporočila duhovstvu v naročevanje prevz. gg. škof J. J. Strossmayer in nadškof dr. J. Stadler. Vianska katehetska skupščina je bila namreč zbrala poseben odbor, ki je imel poprositi hrvatske škofe, naj priporoče imenovani list. Nedavno ga je priporočil tudi vč. g. J. Pavlešić, kapiteljski vikar zagrebske škofije rekoč, da „Hrvatski učitelj“ „stojeeh na čisto katoliškem stalu lepo zadovoljuje svoji nalogi kot pedagogično glasilo“. V tem čestitamo listu in Hrvatom.

(Kanonik Pencian) je te dni umrl v Tarbesu pri Lurdu. Ranjki je pripravil Bernardko na prvo sv. obhajilo in z njim je umrl zadnji cerkveni oči-videc čudežnih prikaznij M. B.

(Židje) imajo polovico vsega premakljivega narodnega imetja na Francoskem, ki ga je blizu 80 milijard. In vendar je židov samo 300.000, kristjanov pa 36.000.000. Tako poroča Bulletin de la Société de Statistique.

(Grajenje cenih hiš za uradnike.) Ker so vzlasti uradniki velikrat v zadregi pri izbiranju stanovanj, snuje se, kakor se nam poroča, v Ljubljani društvo za zgrajenje cenih hiš z vrtovi za uradnike, kakor se nahajajo taka društva po nemških mestih. Z vplačevanjem malih letnih zneskov in po 10—15-letni amortizaciji bo tudi slabeje plačanim uradnikom omogočeno stanovati pod svojo lastno streho. Društvo s takim namenom je prav primerno v Ljubljani in pohvale vredno, zato le želimo, da kmalu prične s svojim delovanjem.

(Z Reke.) Te dni je razprodal tukajšnji ruski konzul vse svoje pohištvo, katero bi mu bili drugače dolžniki prodali. Razkošna soproga mu je napravila 40.000 gld. dolga. Sedaj jo je odpodil od sebe, on pa gre z otroki kot konzul v Belgijo. Vse ga pomiluje kot poštenjaka, nesrečnega zaradi žene.

(Iz Prage.) 8. avgusta. V farni cerkvi „Panny Marie Svězné“ se je obesil ondotni cerkvenik Josip Zasadi; samomor je storil iz blaznosti. Cerkev je še isti dan zopet posvetil na povelje nj. em. kardinala gvardijan frančiškanskega samostana P. Kazimir Adámek. — V cerkvi sv. Vida na Hradčinu je kradel krajcarje iz pušice neki Tumpach. Prijeli so ga in zaprli. — V tvornici za „kapseljne“ se je ponesrečil delavec Ortman. Hišica, v kateri je delal, je popolnoma razdejana. — Električna železnica iz Prage v Libeň se bode v kratkem zgradila. Podjetnik g. Franc Križik je bil radi tega poklican na Dunaj. — Nov „sport“: Neka dama je sedela na vozičku, kojega sta peljala po praških ulicah dva — kozla. Da je imela mnogo gledalcev, ni treba omenjati. — Osrednja šolska matica napravi tačetkom šolskega leta štiri nove šole, in sicer v sířoskem, lounskem, liberškem in děčinskem okraju. — Matična češka šola v Teplicah ne postane še javna šola, da si tudi jo obiskuje 300 otrok. — V Lovosicah si prizadevajo dobiti češko šolo, zoper to pa rogovili „Leitmeritzer Ztg.“, grozč, da objavi v prihodnji številki imena onih, ki se bodo za to stvar potegovali. Tako hočejo ohraniti „nemški“ značaj mesta, v katerem se nahaja šesti del Čehov. — Umrl je v samostanu sv. Tomaža bivši provincijal avgustincev, P. Pavel Hackl, star 81 let. — V Litomišli bodo letos oslavili 250-letni obstanek ondotne gimnazije; ustanovila jo je Febronija plem. Pernstein. — Hči kneza Adolfa Schwarzenberga, Marija Alojzija, je stopila v novi samostan na Smichovu. Obljube bode storila 20. t. m. — Židovska skupščina v Plznu ima svojo pisarno v stari sinagogi. Tje je prišel neki David van Streel prosit podpore, ob enem pa ukradel 1000 gld. Tatu so lovili in vlovili. Policaja, brez katerih bi bil ptiček ubežal, sta dobila za svoj trud preimenten dar od skupščine — jeden goldinar. — Po nekaterih okrajih nastaja že vsled slabe letine beda. Zastopniki onih okrajev so se obrnili za podporo na deželnega maršala in ministerstvo.

(Izgređi v Velikem Varadinu.) Predvčersajšnji naš telegram poroča o velicah izgređih v Velikem Varadinu. Povod tem izgređom je dalo to, da je škof Pavel zaukazal, da se v nekaterih cerkvah mora propovedovati rumunski. To je škof seveda stori le zaradi tega, ker je večina prebivalcev dotičnih krajev rumunska. Neki mažaron župnik Pituk je izdal brošuro, v kateri trdi, da je zadnji čas duhovščina porumunila 24000 Mažarov. Ta župnik se pritožuje, da so nega upokojili zaradi mažarskega domoljuba. Ta knjiga mrgoli polno neresnic. Sicer je pa že zaradi tega ni pripisovati nobene važnosti, ker župnik ni pri prav pravi pameti in je že zaradi tega bil v aradski bolnici. Ta knjiga je pa tako razburila Mažare, da so pobili okna škofijski palači, potem tudi kanonikom, cerkvi in tako dalje. Le vojaki so naredili red.

(Zavetnik medicincem.) Medicinski in farmaceutični oddelek lilskega vseučilišča na Francoskem je te dni z največjo slovesnostjo postavil kip na čast zavetniku svojemu, sv. Lukežu. Štirje škofje so bili navzoči pri tej slavnosti, ki nam kaže, da tudi loža ne zmore vsega in da je mnogo mladih mož še vedno pod Kristovo zastavo. Naši medicinski od-

J. Hafnerjeva pivarna

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga priznana izvrstnega vrhniškega piva. — Naročila na pivo v sodčkih in zabojih po 25 steklenic. Dostavljenje na dom brezplačno. 275 (20-13)

Znana restavracija s prostorno dvorano in najlepšim velikim, zračnim vrtom.

Novourejeno krilo kegljišče, pripravno prav posebno za družbinsko kegljanje.

Ugod. Uhod tudi iz Poljske ulice.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(108) 27 zobozdravnik

pri Hradskega mostu I. nadstr.

Radein Radna.

Preskušen zdravilni vrelc za bolezni v mehurju in želodecu ter protin. Odlično okrepčevalna pijača, ker ima v sebi mnogo ogljenčeve kisline.

Zdravišče Slatina-Radna

pivno in kopalno zdravljenje (železne in slatinske toplice), hidropatično zdravljenje, masaža itd. — Prospekti zastoj in franko. 301 9-7

Ravnateljstvo kopalnišča Radna (na Štajerskem).

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravilnih lastnosti z **častno diplomo in zlato svetinjo** na razstavi v Londonu in Parizu, z **zlato svetinjo** v Brielleju in Tunisu. 324 7

želodčeva tinktura

G. Piccoli-ja, lekarja v Ljubljani

je vspešno dietetično sredstvo, katero krepi in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izbornu pospešuje.

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetju zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gl. 26 novc. Poštnino plača vedno naročnik. Cena eni steklenici 10 novcev.

Organist

z dobrimi spričevali išče službe, katero želi v teku jednega meseca nastopiti. — Več pové upravništvo. 366 6

Ludovik Puh

mizarski mojster in polagatelj parketov

v Ljubljani, Pred Prulami št. 19

se priporoča za

polaganje parketov

in za 386 3-2

voščenje sob (Zimmerwachsen)

vse po najnižji ceni, cenejši kot drugod z zagotovilom trajnega in dobrega blaga in dobrega dela. Parketni vzorci se lahko ogledajo pri njem, ter prodaja tudi voščilo za tla po najnižji ceni.

Učenca

večega slovenskega in nemškega jezika, sprejme pod ugodnimi pogoji takoj v svojo prodajalnico z mešanim blagom

Franco Fischer v Kamniku.

395 3-2

Izšla je ravnokar času primerna knjižica z naslovom

Preosnova davkov.

Poročilo stalnega odseka za davke.

Spisal Fr. Povše, državni poslanec.

Cena iztisu 10 kr., s pošto 12 kr., na 10 komadov jeden po vrhu.

Obe knjižici dobite se v „Katoliški Bukvarni“.

Izšla je knjižica

Slovenski liberalci in loža.

Studija slovenskih verskih razmer.

Spisal: Liga + 53.

Komad stane 12 kr., po pošti 15 kr., na 10 komadov jeden po vrhu.

Otročji vozički

jako fini, močni in lepi dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rudeče modro, sivo in olivno, po gl. 5-50, 6-—, 7-— 8-—, 9-—, 10-— in višje po vsaki ceni do 20 gl.

Anton Obreza,

tapecirar,

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 1.

Najcenejši kraj za nakupovanje otročjih vozičkov. 537 50-40

Sarg-ovo zdravstveno oblastveno preskušeno zobno čistilno sredstvo

KALODONT.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. kos po 35 kr. (539) 22-19

Št. 7542.

Razpis.

398 8-1

Za Kranjsko se razpišejo sledeče

službe okrožnih zdravnikov,

in sicer:

a) z letno plačo 800 goldinarjev:

1. v Bohinjski Bistrici;
2. v Črnomlju;
3. v Kočevski Reki;
4. v Senožečah;
5. v Železnikih;

b) z letno plačo 600 goldinarjev:

6. na Brdu;
7. v Logatcu;
8. v Postojini.

Prosilci za jedno teh mest vložé naj svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do 10. septembra 1893. leta

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Od dež. odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 9. avgusta 1893.

Najprimernejša darila za vsako priliko so

švicarske žepne ure

katero ima v največji izbiri v zalogi

France Čuden,

preje G.E.B.A.,

urar v Ljubljani,

Slonove ulice šte. 11.

Po najnižji ceni dobé se tudi najraznovrstnejše

stenske ure, ure za dvorane in s stolom, ure-budilnice itd.

Največja zaloga prstanov, uhanov, verižic, srebrnih in zlatih, vse po tovarniški ceni. 185 20

Popravila izvršuje točno pod jamstvom. — Ilustrovani ceniki so franco na razpolago. — Poštna naročila izvršuje obratno.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je

Kathreiner-jeva Kneipp-a sladna kava

33 52-33

z okusom navadne kave. Ta kava daje to nedosežno prednost, da se škodljivemu vživanju namešane ali s surogati pomešane navadne kave lahko odrečemo in dobimo okusnejšo, pri tem pa še zdravejšo in redilnejšo kavo. — Neprekosljiva kot dodaja navadni kavi. — Pona-redeb se skrbno izogibaj. — 1/2 kilo 25 kr. — Dobiva se povsod.

Pristno samo v belih zavitkih s podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Sch. Kneipp

Solidne, zložne
močne in
čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja
prva kranjska tvornica
za upogneno pohištvo
samo iz napojenega ma-
sivnega lesa.

Jos. Verbič-a

v Bistri,
pošta Borovnica.
(230 52-16)

Št. 6615.

Naznanilo.

396 3-2

Zaradi glavnega snaženja uradnih pro-
storov ostane

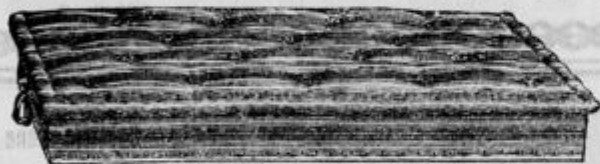
deželna blagajna kranjska

od 16. do vštete dne 19. avgusta t. l.

strankinemu prometu zaprta.

Deželni odbor vojvodine Kranjske.

V Ljubljani, dne 8. avgusta 1893.

10

goldinarjev

stane pri meni eden modro na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljša tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapceirani in močnim platnenim evilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapceiran modro na peresih, je pač neumestno kupovati malo vredne nadomestke (kakor žičaste žimnice, slamnice itd.), kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapceirar v Ljubljani, Selenburgove ulice 1.

Ta domača, narodna trdka bodi prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu najboljša priporočena za nakupovanje žimnic, garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsega v tapetarijsko obrt spadajočega dela.

Ceniki s podobami zastoj in franko. — Hitra in poštna postrežba, nizke cene. 536 50-40

Gričar & Mejač

prej M. Neumann

Ljubljana, Slonove ulice 11.

Največja zaloga

spomladne obleke, ogrtačev, menčikov, ponočnih sukenj
za gospode in dečke;

dežnih plaščev, jopic, mantelet, pelerin
za gospo in gospodičine.

Obleke in plašči za otroke vsake starosti.

Točno izvrševanje naročil na vsakovrstno

duhovniško obleko

iz dobrega blaga po nizkih cenah.

167 (21)

Uniforme

za državne uradnike vseh kategorij.

Zaloga najmodnejšega tu- in inozemskega
suknenega blaga (štofa)

iz kojega se izdelujejo po meri obleke, ogrtači in vse drugo za gospode, dežni plašči, jopice, manteleti in vsi konfekcijski predmeti za gospo in gospodičine po najnovejšem kroju na Dunaju, in ki se tudi po jako nizki ceni oddaje na meter.

Najboljše srajce, manšeti in ovratniki.

Najnovejše kravate.

Brata Eberl,

338 26-6

izdelovatelja napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in mebelje.

Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 4.

Prevzameta vsa v njih stroko spadajoča dela v mestu
in na deželi. Dobra, fina dela, najnižje cene.

Ivan Kregar

izdelovatelj cerkvenega orodja

v Ljubljani, Poljanska cesta 8
(poleg Alojzjevišča) 74 2

se priporoča prečastiti duhovščini, slav.
cerkvenim predstojništvom in cerkvenim
dobrotnikom v najnatančnejše in točno
izdelovanje vsakovrstne

cerkveneposode

iz zlata, srebra ali druge kovine
po uzoreh ali lastnem načrtu.

15 Izvršeno blago pošlje dobro, varno
zavito poštine prosto. 235 29 52-29

'SLAVIJA'

vzajemno zavarovalna banka v Pragi
zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Cleni banke 'Slavija' imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celó 48%.

Za škodo izplačala je doslej banka 'Slavija' čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Miha Dolničar iz Št. Vida nad Ljubljano zavaroval se je dne 16. oktobra 1873 in je umrl dne 11. avgusta 1874. Uplačal je 30 goldinarjev 60 krajcarjev; dediči njegovi pa so prejeli od banke 'Slavija' 1000 goldinarjev.

2. Josip Zamoškar, deželni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. aprila 1874. Do svoje smrti dne 22. februarja 1876 uplačal je 125 goldinarjev 28 krajcarjev, banka 'Slavija' pa je dedičem njegovim izplačala 1000 goldinarjev.

3. Henrik grof Wurmbrand v Konjicah zavaroval se je dne 15. marca 1875 ter je do svoje smrti dne 15. marca 1877 uplačal 1188 gld., dediči njegovi pa so od banke 'Slavija' prejeli 6000 gld.

4. Anton Ahčin, župnik v Begunjah, zavaroval se je dne 1. avgusta 1870. Po smrti njegovi, dne 17. julija 1881, izplačala je banka 'Slavija' kapital 1000 gld., dasi je bilo uplačane zavarovalnine le 364 gld. 98 kr.

5. Janez Verbič, načelnik postaje na Rakeku, zavaroval se je dne 5. aprila 1874, umrl pa je dne 25. novembra 1883. V tej dobi uplačal je 174 gld. 96 kr.; banka 'Slavija' pa je izplačala dedičem njegovim 1000 gld.

6. Luka Šabec, trgovec in posestnik v Št. Petru na Notranjskem, zavaroval se je dne 30. januarja 1882 za 1900 gld. Do svoje smrti dne 17. junija 1884 uplačal je 215 gld. 52 kr., in banka 'Slavija' izplačala je rodbini njegovi ves zavarovani kapital.

7. Dr. Ivan Pitamic, odvetnik v Postojni, zavaroval se je dne 10. novembra 1882. Do svoje smrti dne 9. oktobra 1891 uplačal je 3159 goldinarjev; banka 'Slavija' pa je dedičem njegovim izplačala 6000 goldinarjev.

8. Simon Matejčić, župnik v Starem Pazinu, zavaroval se je dne 10. januarja 1892 in je umrl že dne 25. februarja istega leta. Dasi je uplačal le 7 gld. 49 kr., izplačala je banka 'Slavija' njegovim dedičem 1000 gld.

9. Petar Bogorič, župnik v Lunu na otoku Rabu, zavaroval se je dne 15. maja 1889 svojim trem nečakinjam, Milici, Brni in Andjelji Miletičevim po 500 gld. dote. Na to zavarovanje uplačal je do svoje smrti dne 28. februarja 1891 168 gld. 88 kr.; banka 'Slavija' pa bode vsakej imenovanih deklic, ko doživi 18. leto, izplačala 500 gld., tedaj vsem trem 1500 gld.

10. Josip Perko, učitelj v Šmihelu pri Žužemberku, zavaroval se je svojemu sinčku Josipu 1000 gld. dote. Do svoje smrti uplačal je 25 gld. 53 kr.; banka 'Slavija' pa bode sinu njegovemu, ko doseže 20. leto svoje starosti, izplačala 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno

generalni zastop banke 'Slavija'

v Ljubljani

120 25-13

v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

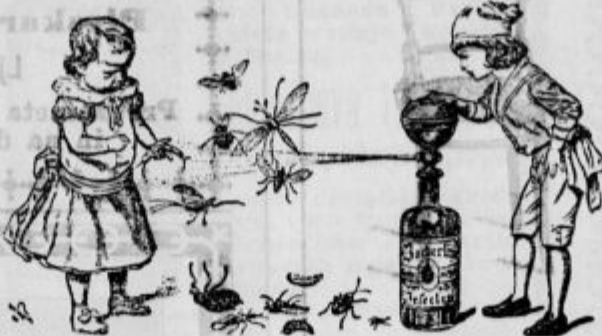
Avgust Runggaldier,

delavnica cerkvenih lesenih kipov in podobarskih proizvodov, v St. Ulrichu, Gröden, Tirolsko, priporoča prečistiti duhovščini, cerkvenim predstojništvom, patronom in cerkvenim dariteljem altarje, lece, vsakovrstne svetilke, statve, križeva pota, križe, Kristuse, božične jaslice itd. itd. vsakojake kakovosti in oblike v natančni pripravi in najfinišni izvršitvi. 55 2-2 Histrovani ceniki na željo zastoj in franko. Za dobro delo se jamči.

Zacherlin

266 10-7

je priznano sredstvo za uničenje vsakovrstnega mrčesja.

Znaki tega izvrstno učinkovitega Zacherlina so:

1. zapečateni steklenici. 2. označeno ime Zacherl.

Steklenice veljajo: 15 kr., 30 kr., 60 kr., 1 gl. 20 kr., prihranjevalec (priprava za poštopati) Zacherlina 25 kr.

V Ljubljani:	Anton Krisper, Ivan Luckmann, J. Klauer, Jeglič & Leskovic, Peter Lassnik, Ivan Perden, H. L. Wencel, Franc Terdina, Ivan Fabian, Karol Karinger, Mihael Kastner, Josip Kordin, M. Lavrič, Alojzij Lenček, Karol Planinšek, Viktor Schiffer, M. E. Suppan, Schussnig & Weber,	V Ljubljani:	Ivan Jebačin, Anton Ditrich, G. Pikel, Franc Kogej, Hedvik Fabiani,	V Litiji:	Lebinger & Bergman.
"	"	V Postojni:	Anton Ditrich, G. Pikel, Franc Kogej,	V Hribu:	Fr. Kovač.
"	"	"	"	V Mokronogu:	Anton Majcena, Sbil & Petrovič, Josip Schuller.
"	"	V Škofji Loki:	Hedvik Fabiani,	Na Mirni:	M. Brilej, A. Bučar.
"	"	V Polh. Gradcu:	Ana Leben.	Na Vrhniki:	M. Brilej, A. Bučar.
"	"	V Borovnici:	Franc Verbič.	V Radovljici:	Homann, A. Robleek, J. Trepetschnigg, Br. Wakonigra nasl.
"	"	V Kočevju:	Fr. Loj, Franc Kren, Peter Peschke, R. Engelsberger, Franc Zesser.	V Radečah:	A. Pauser.
"	"	Na Krškem:	Ant. Kline, Franc Kos, F. Dolene, Karol Šavnik, lekar, Franc Kovač, Alojzij Gatsch.	V Novem Mestu:	R. E. Michelič, Ivan Müller st. Edm. Zanger.
"	"	V Dvoru:	Ant. Kline, Franc Kos, F. Dolene, Karol Šavnik, lekar, Franc Kovač, Alojzij Gatsch.	V Zagorju:	R. E. Michelič, Ivan Müller st. Edm. Zanger.
"	"	V Idriji:	Franc Kos, F. Dolene, Karol Šavnik, lekar, Franc Kovač, Alojzij Gatsch.	V Kamniku:	Edm. Zanger.
"	"	V Kranju:	F. Dolene, Karol Šavnik, lekar, Franc Kovač, Alojzij Gatsch.	V Žužemberku:	Jakob Dereani, Andrej Lackner, Ludovik Perse, Oton Wöfling.
"	"	V Ložu:	Franc Kovač, Alojzij Gatsch.	V Črnomlju:	Andrej Lackner, Ludovik Perse, Oton Wöfling.
"	"	V Kostanjevici:	Alojzij Gatsch.	V Bledu:	Oton Wöfling.

Janeza Dogan-a mizarški obrt

v Ljubljani, na Dunajski cesti števil. 15 (v Medjatovi hiši)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo

raznovrstnega politiranega in likanega pohištva.

Garniture, divane, madrace od 16 gl. do 40 gl., madrace na peresih 10 gl., dratene madrace 8 gl. 50 kr., pulite za mašne knjige itd. Naročila se točno izvršujejo. Cenilnik z podobami zastoj in franko. 36 (30-17)

Najnižje cene

Uradne in trgovske KOVERTE s firmo priporoča KAT. TISKARNA v Ljubljani.

Dr. J. Derč

stanuje od 6. avgusta nadalje

Stari trg, Florjanske ulice št. 1.

385 3-8

Zdravila za živino.

Skušena redilna štupa za živino,

za konje, rogato živino, ovce in prašiče itd.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim uspehom večinoma po hlevih, ako živinče ne more jesti, slabo prebavlja; zboljšuje mleko in nareja, da krave dajo več mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolén, otrpnenju v v boku, v križu, otekanju nog, mehurjih na nogah itd. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 steklenic samo 4 gl.

Ta zdravila za živino se dobijo v 203 18

lekarni Trnkoczi-ja

v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljajo.

Najnižje cene in najboljše blago.

Najnižje cene in najboljše blago.

Najboljše in najceneje

kupuje se

železo, raznovrstna železnina, cement, okove itd. pri

Andreju Druškoviču,

v Ljubljani

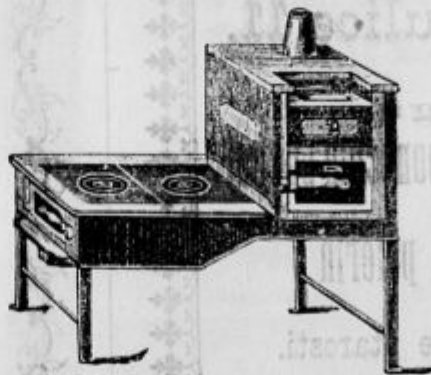
Mestni trg 10.

272

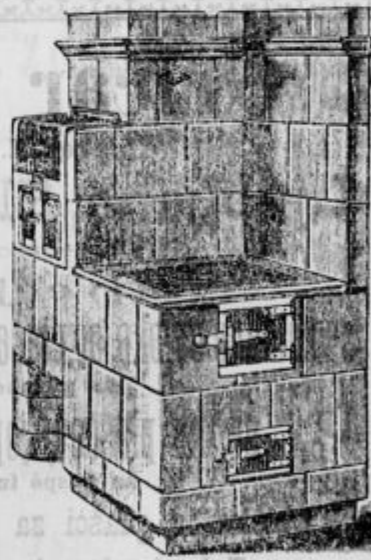
ZALOGA

15

nagrobnih križev, štedilnikov in njih posameznih delov, ledenic, finih žag itd. po najnižjih cenah.

Zaloga železniških šin po najnižjih cenah.

Dunajska borza.

Dne 12. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gl. 45 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	96 " 05
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 85
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " —
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	978 " —
Kreditne akcije, 160 gl.	333 " 50
London, 10 funtov strl.	126 " 15
Napoleonor (20 fr.)	9 " 93 1/2
Cesarski cekini	5 " 92
Nemških mark 100	61 " 52 1/2

Dne 11. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	115 gl. 55 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " —
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	147 " 50
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	162 " —
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	191 " 25
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80
Zastavna pisma	— " —
Kreditne srečke, 100 gl.	197 " 50
St. Genois srečke, 40 gl.	67 " 50

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gl. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gl.	18 " 20
Rudolfove srečke, 10 gl.	23 " 30
Salmove srečke, 40 gl.	66 " —
Windschgrazove srečke, 20 gl.	— " —
Ljubljanske srečke	23 " 75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	148 " 75
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2880	— " —
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	103 " —
Papirnih rubežev 100	130 " 50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjša dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.